

Der var til denne Behandling stillet følgende Vædringsforslag:

Af Tauber, Berg, Bing, Bjerre, Bluhme, Bønsløkke, S. C. Christensen, P. Christensen, Fogtmann, C. Hage, Harald Jensen, Hørup, Korsgaard, A. Nielsen og S. Sørensen:

Efter § 26 indføres som ny Paragraf:

„For hver fulde 300,000 Kr., som Olfkatten, Indførselstolden af Sulfur og Steenolie samt Afgiften af indenlandsk Koesukker i Kalenderaaret 1895 maatte have indbragt mere end 8,600,000 Kr. eller i noget følgende Kalenderaar mere end 9 Millioner Kr., nedføres fra den paafølgende 1ste April Olfkatten med 50 D. Tønden. Indbringe derefter i noget Kalenderaar de nævnte Indtægter mindre end 9 Millioner Kr., forhøjes atter Olfkatten fra den paafølgende 1ste April med 50 D. Tønden for hver 300,000 Kr., som mangler i dette Beløb. Dog kan den ikke derved stige til over 10 Kr. Tønden.“

Det stillede Vædringsforslag og Lovforslaget som Helhed fattedes under Forhandling.

Tauber: I det jeg tager Ordet her ved Sagens tredje Behandling, befinder jeg mig i en vis Forlegenhed, eftersom Rigsdagstidenden endnu ikke er kommen saa vidt, at den har naaet til denne Sags første Behandling, der fandt Sted for otte Dage siden. Det sidste Nr. af Rigsdagstidende, som er omdelt paa vore Bladser, er, saavidt jeg veed, fra den 19de Marts og er altsaa tolv Dage tilbage. Da der ved første Behandling af denne Sag fandt adskillige Uttringer, som jeg den Gang blev affaaeren fra at imødegaa, kunde jeg have været tilbøjelig til at imødegaa disse, dog uden at udbrede mig vidtløftig over denne Sag, som nu er bleven belyst saa grundig fra alle Sider, men da Rigsdagstidenden endnu ikke foreligger, er jeg nødt til at gøre det dels efter Gulommelsen, dels støttet paa Referater i Bladene, og da antager jeg, at der fra den Side, til hvilken jeg ikke hører, vistnok ikke vil gøres nogen Indvending imod, at jeg holder mig til Referater af det Blad, jeg holder her i Haanden. Jeg antager, at hverken den ærede Minister eller det ærede Flertal her i Salen vil have nogen Indvending imod, at

jeg holder mig til Referatet i Morgenbladet.

Ved første Behandling opstillede den ærede Finansminister en Beregning over den forventede Indtægt og Udgift, som vilde fremkomme dels ved nærværende Lovforslag og dels ved de øvrige Love, der forventes at ville blive vedtagne i nærværende Samling, og han kom til det Resultat, at Statskassen vilde i de første fire Aar faa en Mindreindtægt af 1,600,000 Kr., og derefter antog han, saa vidt jeg forstod, at Mindreindtægten vilde blive 2 Millioner Kr. Andre ærede Medlemmer have opgjort Redgangen til en højere Sum, f. Eks. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) til 2,500,000 Kr. og det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgtreds (Glausjen) til 2,300,000 Kr. Det skal jeg nu ikke indlade mig videre paa, thi jeg antager, at man i denne Sag vist kan være temmelig sikker paa, at den ærede Finansminister ikke har anslaaet Statskassens Tab for lavt. Men naar man ser efter, hvorledes den ærede Finansminister kom til det Resultat, viser det sig straks, at der er en meget stor Regnefejl deri. Den ærede Minister gik ud fra, at Indtægten af Olfkatten maatte beregnes efter et Olfforbrug af 600,000 Tdr. Det havde det været i 1888, og det gik Ministeren ud fra, idet han saa bort fra al mulig Stigen og Dalen paa den ene Side af Olf, paa den anden Side af Sulfur, Petroleum o. s. v. Men det er jo opløst i Anmærkningerne til Lovforslaget, som det blev forelagt i Landstinget, at i de Bryggerier, som havde gjort Anmeldelse, var der i 1888 produceret med et rundt Tal 562,000 Tdr. Olf, men der var en Række Bryggerier, som ikke havde gjort Anmeldelse. For det første gjaldt dette for tre Bryggerier i Provinjerne, som brygge dels Bajerstøl, dels hvidt Olf. Deres Produktion af Bajerstøl anser jeg ikke for meget stor, men det maa dog være nogen. Men dernæst er der tre store kjøbenhavnske Bryggerier som heller ikke havde gjort Anmeldelse, og disse tre store kjøbenhavnske Bryggerier, som saa nævnte i Anmærkningerne til det af Regeringen forelagte Lovforslag, skulde altsaa ikke have produceret mere end 39,000 Td. i Forening med det Bajerstøl, som brygges i de tre Provinnsbryggerier, der baade brygge Bajerstøl og andre Olforter. Dette er aldeles urimeligt, saa urimeligt, at man ikke kan gaa ud derfra. Man vil kunne gaa ud fra, at paa Grundlag af den Beregning, Regeringen der havde opstillet, maatte Forbruget i 1888 anslaaes til paa det nærmeste 700,000 Tdr. Desuagtet vedbliver den højtærede Minister at antage, at det kun var 600,000 Td. i 1888.